

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.II.37.114/2017/6.

A tanács tagjai: . Tóth Kincső a tanács elnöke
 . Márton Gizella előadó bíró
 . Rothermel Erika bíró

A felperes: **Felperes neve**
(**címe**)

A felperes képviselője:ó és Tóth Ügyvédi Iroda
 . Izsó István ügyvéd
(**címe**)

Az alperes: **Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal**
(névváltozás előtt a Bevándorlási és
Állampolgársági Hivatal elnevezéssel)
(1117 Budapest, Budafoki út 60.)

Az alperes képviselője: jogtanácsos

A per tárgya: idegenrendészeti ügyben hozott
határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Fővárosi Közigazgatási és
Munkaügyi Bíróság
22.K.32.695/2016/3. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria

- a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 22.K.32.695/2016/3. számú ítéletét hatályában fenntartja;
- kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 40.000 (negyvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget;
- kötelezi továbbá a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A kínai állampolgárságú felperesnek az alperes a 2016. január 8-án jogerős 106-T-72857/15/2015. számú másodfokú határozattal visszavonta a tartózkodási engedélyét.
- [2] A felperes 2016. március 4. napján tartózkodási engedély iránti kérelem Magyarországon való előterjesztéséhez szükséges méltányossági kérelmet és egyúttal keresőtevékenység folytatása célú tartózkodási engedélykérelmet terjesztett elő a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal Budapesti és Pest Megyei Regionális Igazgatóságán. A méltányossági kérelmét azzal indokolta, hogy új munkalehetőséget kapott, nem kíván hazautazni a tartózkodási engedély kérelmezése iránt, mert Magyarországon szeretne élni, az utazással járó több hónapos távollét miatt elveszíthetné az új munkahelyét. Hazájában nincs egzisztenciája, a két ország közötti nagy távolság nehezé és költségessé tenné az oda- és visszautazást. Korábbi tartózkodási engedélye azért került visszavonásra, mert korábbi munkáltatója nem tudta folyamatosan foglalkoztatni. Az új munkalehetőségére figyelemmel kellett új, méltányossági eljárást kezdeményeznie.
- [3] Az elsőfokú idegenrendészeti hatóság a 2016. március 10. napján kelt 106-1-12835/1/2016-T. számú határozatával a méltányossági kérelmet elutasította.
- [4] A felperes fellebbezett a határozat ellen.
Az alperes a 2016. május 5. napján kelt 106-T-17524/1/2016. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Kifejtette, hogy a kérelemben a felperes kivételes méltánylást érdemlő körülményt nem jelölt meg, ezért a kérelem elutasítása jogszerű volt. A keresőtevékenység folytatása mint tartózkodási cél önmagában nem kivételes méltánylást érdemlő körülmény, hanem a tartózkodás engedélyezéséhez szükséges minimumfeltételek egyikének való megfelelést szolgálja. A kiutazással, az ügyintézésel járó anyagi és egyéb érdeksérelmek sem tekinthetők kivételes méltánylást érdemlő körülménynek, mert nem kivételes élethelyzet következtében állnak elő. Méltánylást érdemlő körülmény csak olyan körülmény vagy élethelyzet lehet, amelyet nem kizárólag a kérelmező alakít, hanem a fél akaratán kívüli események és történések is szerepet játszanak azok kialakulásában. A felperes ilyen körülményeket nem jelölt meg a kérelmében. Az állampolgárság szerinti országban való kérelmezés ügyintézési határideje 21 nap, mely nem ró aránytalan terhet a felperesre.

Kereseti kérelem és ellenkérelem

- [5] A felperes keresetet nyújtott be az alperes határozatának felülvizsgálata iránt.
Hivatkozott a hazája szerinti külképviseleti ügyintézés elhúzóására, az utazás magas költségeire, a kiutazás miatt a munkavállalási lehetőségének az elvesztésére, továbbá utalt arra

is, hogy bizonyítási eljárás lefolytatása nélkül a tényállás nem volt tisztázott, helyszíni ellenőrzéssel vagy személyes meghallgatással az ügy egyedi körülményeit tisztázni kellett volna. Állította, hogy a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harm.tv.) végrehajtására kiadott 114/2007.(V.24.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 47.§ (4) bekezdéséből nem következik, hogy egyéb méltányossági körülményeket, keresőtevékenységi szempontokat a hatóság nem vizsgálhat. Állította, hogy a nagy földrajzi távolság, a hosszadalmas ügyintézés és az emiatti kiugróan magas költségek kivételes méltánylást érdemlő körülményként értékelhetők. Vitatta, hogy a külképviseleti ügyintézés 21 nap alatt lezárul. Más személyek ügyében hozott döntésekre hivatkozott.

- [6] Sérelmezte, hogy a hatóság értesítést a tartózkodási cél igazolásával összefüggésben részére nem küldött a tartózkodási engedélye visszavonása előtt. Csak a tartózkodási engedélye visszavonása után kapott új munkalehetőséget, amely azzal járt, hogy összevont kérelmezési eljárást nem tudott indítani, csak egy új, méltányossági eljárást. Állítása szerint a hatóságnak a jogszabályváltozásra, a munkavállalási engedély kiadásának megváltozott szabályaira figyelemmel kellett volna lennie.
- [7] Az alperes a kereset elutasítását kérte a határozatában foglalt indokok alapján.

Az elsőfokú ítélet

- [8] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában utalva a Vhr. 47.§ (4) bekezdés a) pontjában, (4a) bekezdésében foglaltakra, kifejtette, hogy a magyarországi kérelmezés feltétele a kivételes méltánylást érdemlő körülmény fennállása. A külföldi kérelmezés költségessége, feltételezett időigényessége, a munkavesztés esetleges lehetősége nem kivételes méltánylást érdemlő körülmény. Ilyen körülmény csak olyan körülmény vagy élethelyzet lehet - mutatott rá a bíróság -, amely nem kizárólag a kérelmező érdekkörében következett be. A kivételes méltányossági körülményeket mindig az egyedi ügyben felmerült az ügy egyedi sajátosságaihoz képest kell megítélni, más személyek ügyében hozott döntések ezért nem vehetők figyelembe. A külföldi, külképviseleti kérelmezés minden kérelmező számára Magyarországtól való távolmaradással, idő- és költségráfordítással jár, ezért ez önmagában nem jelenthet kivételes méltánylást érdemlő körülményt, ebből fakadóan nem értékelhető szubjektív elemként sem. Kivételes méltánylást érdemlő körülmény a kérelmezőhöz személyesen köthető egyéni körülmény lehet, nem pedig objektív, minden kérelmezőre fennálló körülmény.
- [9] A bíróság szerint a hatóság a tényállást tisztázta, ezzel ellentétes tény a felperes nem bizonyította. Kérelemre indult eljárásokban a kérelemben előadottak szabják meg az eljárás kereteit, a felperes kötelezettsége volt a kérelmét alátámasztó

tényeknek és bizonyítékoknak az előterjesztése. A hatóságnak személyes meghallgatást, helyszíni ellenőrzést nem kellett lefolytatni, de a felperes nem is jelölt meg olyan tényt, körülményt, amely csak ilyen eljárási cselekmények mellett lett volna vizsgálható.

- [10] Hangsúlyozta a bíróság, hogy a tartózkodási engedély visszavonásához kapcsolódó körülmények, következmények vizsgálata nem képezte a per tárgyát, az ahhoz kapcsolódó kifogásokról nem dönthetett.
- [11] Mindezek alapján a bíróság azt állapította meg, hogy az alperes a vonatkozó anyagi és eljárási szabályokat betartotta, ezért ítéletével a felperes keresetét elutasította.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [12] A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a keresetének helyt adó döntés hozatalát kérte. Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet sérti a Vhr. 47.§ (4) bekezdés a) pontját, (4a) bekezdését, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 1.§ (1)-(2) bekezdését, 2.§ (3) bekezdését, 7.§-át, a 37.§-ának közelebbről meg nem jelölt rendelkezését, 50.§ (1) és (6) bekezdését, 72.§ (1) bekezdés ea-ec) alpontjait, a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 164.§ (1) bekezdését, 339.§ (1) bekezdését.
- [13] Állította, hogy olyan körülményekre hivatkozott, amelyek nemcsak együttes, de egyenkénti értékelésük mellett is a méltányossági kérelmét megalapozták. Így a nagy távolság és az utazással járó jelentős költség, a külképviseleti kérelmezés fél éves időtartama, a munkalehetősége elvesztésének szempontja - mindezek értékelése a kérelme kedvező elbírálását kellett volna, hogy eredményezzék. Állította továbbá, hogy a költséghatékonyság elvére is figyelemmel kellett volna lenni, a hazautazás fedezetével való rendelkezés szabálya mellett. Előadta, hogy Kínához nem köti semmi, rokonai, barátai itt élnek. Sérelmezte, hogy a hatóság bizonyítási eljárást nem folytatott le, nem tisztázta a tényállást, az ügy egyedi körülményeit nem értékelte, és nem indokolta megfelelően a határozatát sem. Állította, hogy a külképviseleti ügyintézés időigényes, 21 nap alatt nem zárul le. Előadta, hogy mivel a Vhr. 47.§ (4) bekezdése példálódzó felsorolást ad, ezért egyéb méltányossági körülmények is vizsgálhatók. Előadta továbbá, hogy a keresetében felsorolt körülmények közül a keresőtevékenység, a munkalehetőség elvesztése nem hagyható figyelmen kívül. Állította, hogy az általa, más személyek ügyében hozott kedvező döntéseket is figyelembe kellett volna venni. A rendkívüli távolság, hosszadalmas ügyintézés, kiugróan magas költségek nem a felperes tudatos tevékenységének eredményei, azok rajta kívül álló körülmények, ezért figyelembe vételük, értékelésük nem maradhatott volna el.

Sérelmezte, hogy a bíróság az alperes által elkövetett jogsértéseket törvénysértően figyelmen kívül hagyta és jogsértően jutott arra a megállapításra, hogy az alperes határozata jogszerű.

- [14] Előadta - keresetével egyezően - továbbá, hogy a tartózkodási engedélye visszavonása után kapott új munkalehetőséget, amely azzal járt, hogy összevont kérelmezési eljárást nem tudott indítani, csak egy új, méltányossági eljárást. Állítása szerint a hatóságnak és a bíróságnak is a jogszabályváltozásra, a munkavállalási engedély kiadásának megváltozott szabályaira figyelemmel kellett volna lennie.
- [15] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet terjesztett elő, a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.
- [16] Az alperes elnevezésében jogszabályon alapuló változás következett be, amelyet a Kúria a 361/2016. (XI. 29.) Korm. rendelet 1.§-a, 7.§-a alapján a Kfv.2. számú végzésével megállapított.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [17] A felülvizsgálati kérelem alaptalan.
- [18] A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 272.§ (2) bekezdése és 275.§ (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelem keretei között, az abban konkrétan megjelölt jogszabálysértések körében vizsgálta felül. A Kúria a Ket. 37.§-ának megsértését nem vizsgálta, mert a felperes nem jelölte meg, hogy ennek a jogszabályhelynek melyik rendelkezését sértette meg a jogerős ítélet és ez a felülvizsgálati kérelem tartalmából sem állapítható meg. A felperes a felülvizsgálati kérelmében olyan jogszabálysértésekre - Ket. 72.§ (1) bekezdés ea-eb) pontjaira - hivatkozott, amelyek nem voltak a keresete részei, azokra a per első tárgyalásán sem hivatkozott, ezért azok a Pp. 335/A.§ (1) bekezdésére is figyelemmel a felülvizsgálati eljárásban már nem voltak elbírálhatóak.
- [19] A Kúria a perben rendelkezésre állt adatokból, bizonyítékokból azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság megfelelő alapossággal feltárta és rögzítette az ügyben irányadó tényállást, és abból helytálló jogi következtetést vont le a kivételes méltánylást érdemlő körülmények fennállásának hiányára, a másodfokú határozat megalapozottságára.
- [20] A Kúria álláspontja szerint nem tekinthető kivételes méltánylást érdemlő körülménynek a földrajzi távolság miatti jelentősebb összegű utazási költség, mert annak fedezetével a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harm.tv.) 13.§ (1) bekezdés f) pontja értelmében a felperesnek rendelkeznie kell. Ez alól a kötelezettség alól a költséghatékonyság elvére való hivatkozás sem menti fel a felperest, amely elv egyébként is nem a kérelmezőre

értelmezendő, hanem a hatóságra, a hatósági eljárásra irányadó alapelv. Magyarország és Kína közti távolság nem olyan nagy, amely az utazás felperes által állított magas költségét alátámasztaná. A külföldi kérelmezés és annak esetleges elhúzódása nem kivételes méltánylást érdemlő körülmény, e körben az elsőfokú bíróság helytálló megállapításokat tett.

- [21] A keresőtevékenységi szempontok figyelembe vételét a felperes maga is korlátozottan tekintette, mert a keresőtevékenység, mint tartózkodási cél - a felperes által is elismerten - nem kivételes méltánylást érdemlő körülmény. Ezzel összefüggésben a keresőtevékenység elvesztésének lehetősége pedig bizonyítást nem nyert, ezért egyéb szempontokkal való együttes értékelésére sem kerülhetett sor. A felperes a bizonyítási eljárás hiányát tévesen állította. A hatóságnak csak a szükséges körben kell bizonyítási eljárást lefolytatnia, a tényállást tisztáznia. További bizonyítási cselekményekre sem az alperes eljárásában, sem a perben nem volt szükség, mert a tényállás tisztázott volt. A Pp. 164.§ (1) bekezdése szerint a perben a bizonyítás a felperest és nem az alperest terhelte. Tévesen hivatkozott a felperes ezért arra, hogy az alperes nem bizonyította kétséget kizáróan a határozatában foglaltakat.
- [22] A felperes által hivatkozott körülmények sem egyenként, sem összességükben a méltányossági kérelem megalapozottságát nem eredményezhették, mert nem voltak kivételes méltánylást érdemlő körülménynek tekinthetők. A távolság miatti utazás és kint tartózkodás költség- és időigénye, a külföldi kérelmezés időtartama nem olyan körülmények, amelyekkel a felperesi kérelmezőnek nem kellene számolnia, és akadályoznák a származási országa szerinti ügyintézésben, ezért kivételes méltánylást nem tesznek lehetővé, ezért a Vhr. 47.§ (4) bekezdés a) pontja és (4a) bekezdése az eljárás során megsértésre nem került.
- [23] Hangsúlyozza a Kúria, hogy azok a körülmények, azok az indokok, amelyek azzal álltak összefüggésben, hogy a felperesnek miért nem állt módjában összevont kérelmezési eljárást indítania, a jelen eljárás szempontjából irrelevánsak, ezért az ezzel kapcsolatban hivatkozott körülményeket a Kúria, de az elsőfokú bíróság sem értékelhette, a méltányossági kérelem megalapozottságánál nem vehette figyelembe, mert nem tartoznak a méltányossági kérelmet megalapozó körülmények közé.
- [24] A rendelkezésre álló iratokból megállapítható, hogy anyagi és eljárási jogsértésre nem került sor, az elsőfokú bíróság jogszerűen járt el, amikor az alperes határozatát a Pp. 339/B.§-a alapján megalapozottnak és törvényesnek tekintve a felperes keresetét elutasította. Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [25] A pervesztes felperes a Pp. 270.§ (1) bekezdés folytán alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdés alapján köteles az alperes jogi képviselettel felmerült felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére.
- [26] A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39.§ (3) bekezdés d) pontja és 50.§ (1) bekezdése szerinti felülvizsgálati illeték viselésére a felperes a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése értelmében köteles.

Budapest, 2018. január 17.

**Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Márton Gizella s.k.
előadó bíró, Dr. Rothermel Erika s.k. bíró**